

яката си). Да имахъ време поне, да не заминавахъ. (Отчаянъ) Аничке, всичко разбирамъ. Всичко разбирамъ, но те моля да не правишъ тъй.

Аничка

Не.

Борисъ

Аничке, азъ не вѣрвамъ, че си ти. Другъ да иска това, както и да е. Аничке, азъ все едно, че не съмъ чулъ нищо и ти все едно, че не си казала нищо. А като се върна, тогазъ пакъ ще говоримъ.

Аничка

Не, Борисе, не настоявай.

Борисъ

Вижъ какво ми се случи. (Прави сжщото движение около яката си). Не, Аничке, ти нѣма да постъпишъ тъй съ мене. Спомни си. Азъ съмъ билъ винаги...

Рашко (отъ вратата)

Г-нъ Борисе, шофьора бърза. Казва, че нѣма време.

Борисъ

Сега. Аничке, обещавай... за да бжда спокоенъ сега, когато имамъ таквазъ важна работа. Обещавай ми, все едно, че нищо не е станало, нищо не си казала, а като се върна, пакъ ще говоримъ. Моля ти се, Аничке.